

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Н.В. Потриваєва, к. е. н., доцент
Миколаївський державний аграрний університет

Обґрунтовано напрями формування державної політики у сфері забезпечення продовольчої безпеки країни в умовах глобалізації. Визначено головне завдання агропродовольчої політики країни. Висвітлено основні принципи, на яких базується національна продовольча безпека.

Постановка проблеми. Розвиток процесів глобалізації і формування в Україні соціально орієнтованої економіки вимагає вирішення стратегічного завдання – створення потужного агропродовольчого комплексу для забезпечення потреб населення в

продуктах харчування на рівні економічно розвинутих країн, що є показником досягнення достатнього рівня продовольчої безпеки. Лише забезпечивши населення продовольством, держава може витратити матеріальні і трудові ресурси на інші види виробництва. Структура національного виробництва в розвинутих країнах значною мірою визначається рівнем ефективності виробництва в галузях, які створюють продукти харчування.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій.

Дослідженням проблем забезпечення продовольчої безпеки країни в умовах глобалізації займаються багато вчених економістів, а саме: Саблук П.Т., Ситник В.П., Трегобчук В.М., Чечель О.М., Щербань В.П. та інші. У той же час, аналіз наукових досліджень і публікацій свідчить, що існуючі теоретичні засади у сфері стратегічного планування продовольчої сфери АПК не повною мірою відповідають реаліям України, яка сьогодні перебуває в стадії динамічної трансформації в умовах глобалізації продовольчої безпеки.

Метою нашого дослідження є обґрунтування напрямів формування державної політики у сфері забезпечення продовольчої безпеки країни та розкриття її основних принципів.

Виклад основного матеріалу. В ринкових умовах аграрна політика повинна бути направлена на досягнення продовольчої безпеки країни, створення необхідних резервів продуктів харчування і сільськогосподарської сировини, підвищення рівня продовольчого забезпечення, купівельної спроможності усіх прошарків населення, покращення якості продуктів харчування і сільськогосподарської сировини, забезпечення їх конкурентоздатності на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Агропродовольчу політику необхідно формувати як систему економічних заходів, політичних установок і юридичних законів по забезпеченню продовольчої безпеки країни за рахунок вітчизняного виробництва.

Головним завданням аграрної політики є створення ефективного агропромислового виробництва з метою найбільш повного забезпечення потреб населення в продуктах харчування незалежно від його платоспроможного попиту.

Основними напрямками агропродовольчої політики в умовах глобалізації є: формування високоефективної, соціально орієнтованої багатуукладної економіки АПК; реалізація стратегії і тактики розвитку агропромислового виробництва; збалансоване поєднання державного регулювання економіки агропромислового виробництва з економічною свободою підприємств і організацій в умовах ринку; створення законодавчо-правової бази оздоровлення соціально-економічної

ситуації на селі; активна державна підтримки розвитку агропромислового комплексу, забезпечення захисту вітчизняних товаровиробників; формування внутрішнього ринку продовольства; удосконалення ринкових механізмів цінового регулювання та кредитно-фінансової системи та інших механізмів ринкової економіки; відновлення та розвиток ресурсного потенціалу сільськогосподарського виробництва та харчової промисловості; удосконалення земельних відносин; ефективна зовнішньоекономічна політика; соціальне відродження села та ін.

Система національної продовольчої безпеки, на нашу думку, має базуватися на таких принципах: самозабезпеченість, незалежність, доступність, якість. Ці якісні характеристики слід враховувати при формуванні державної політики відносно продовольчої безпеки і забезпечувати такі її напрями: ефективний розвиток АПК, зовнішньоекономічна діяльність у сфері АПК, формування доходів населення, забезпечення збалансованого і якісного харчування.

Висновки. Отже, впровадження сучасних механізмів ефективної та адекватної державної політики забезпечення продовольчої безпеки в умовах глобалізації неможливе без належного обґрунтування її основних напрямів.